

Časopis bohoslovcov Kňazského seminára biskupa J. Vojtaššáka

3/2015

BRÁZDA

Obsah:

Úvodník	3
“Všetko hodnotiť očami Ježiša Krista”	4
Boh je láska.....	6
Aktuality.....	7
Stretnutie so Svätým Otcom.....	9
Prváci.....	10
Noc sklamaní.....	16
A tak už nie si otrok, ale syn (dcéra).....	18
Síla bratstva.....	20
Vtípy	21

Brázda

Časopis bohoslovcov Kňazského seminára biskupa Jána Vojaššáka

Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup, 7. 10. 2015, pod číslom 20/2015.

Ročník XXIV., číslo 3/december 2015

Vydáva Nadácia Kňazského seminára biskupa Jána Vojaššáka, Spišská Kapitula 12, 053 04 Spišské Podhradie

E-mail: brazda@kapitula.sk, web: <http://ks.kapitula.sk>

Šéfredaktor: Patrik Mitura

Zástupca šéfredaktora: Tomáš Soják

Redaktori: Peter Kalis, Matúš Knižacký, Denis Čuchran, Tomáš Soják, Adam Konkoľ, Dávid Sklarčík, Andrej Ondrejka

Grafická úprava: Lukáš Komperda

Foto: Tomáš Dzurov, Mário Brežňan, archív redakcie, internet;

Jazyková úprava: Mgr. Darina Obušeková

Bankové spojenie:

IBAN: SK960200000000068238592

Milí čitatelia nášho seminárskeho časopisu!

V tomto čase prežívame jedno z najkrajších období – Vianoce. Tieto sviatočné dni nás vyzývajú k hlbšiemu vzťahu so živým Kristom. Ježiš sa chce narodiť v každom srdci, nie len v jednom Betleheme. Chce sa stať najváženejším hosťom nášho života, pretože tento hosť nám prináša spásu. Daruje nám vieru, ktorá je jednou z troch Božských čností. Je veľmi úzko spätá s hlavnou čnosťou – s láskou. Lebo láska nikdy nezanikne! Ale na to je potrebná viera a zároveň nádej v Boha. Viera má svoj počiatok v stretnutí Ježiša ako reálnej osoby, nie ako nejakého abstraktného, prchavého Boha, podobného hmle alebo vločke, ktorá sa rozptýli na dlani.

Preto, drahí priatelia, vyprosujeme Vám hojnosť Božích milostí a pokojné prežitie vianočných sviatkov v kruhu vašich milovaných.

Vianočný dar

Miluje, čo milovať má,
túži, po čom túžiť má,
lásku a pokoj rozdáva,
jasličky so slamou v pokore prijíma.

Slovo v Slove sa stáva,
prichádza tichučko.
Ozvena lásky sa daruje,
jednoducho, ľahučko.

Túži po láske, ktorá sa dáva,
láska, ktorá odpúšťa,
ona poteší.

Počúvaj ako spieva ti,
spievať chce navždy a naveky.
Milujem.

„Všetko hodnotiť očami Ježiša Krista“

Mons. Andrej Imrich

Medzi významné osobnosti Spišskej diecézy patrí dnes už emeritný otec biskup Andrej Imrich. Narodil sa 9. januára 1948 v Mníšku nad Popradom. Kňazskú vysviacku prijal 8. júna 1974. V roku 1989 bol vymenovaný za generálneho vikára a v roku 1992 bol menovaný za biskupa. Biskupskú vysviacku prijal 11. júna 1992 v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule. Dňa 15. októbra prijal Svätý Otec František jeho zrieknutie sa úradu pomocného biskupa.

Otca biskupa sme poprosili o rozhovor a na naše otázky odpovedal ochotne:

1.Otec biskup, môžete nám povedať, ako ste vyrastali?

Mal som obyčajné a pritom pekné detstvo. Živilo nás nevelké pole, ktoré moji rodičia obrábali. Ako deti sme im podľa svojich síl a schopností pomáhali. Finančne to bol život veľmi lacný, ale nežili sme v biede. Narodil som sa už po vojne, preto som nehladoval a nemrzol. Horšie boli na tom tí, čo sa narodili skôr a museli zažiť útrapy vojny. Vyrastal som v katolíckom prostredí. V tomto prostredí sme si

ako deti pred nikým nemohli dovoliť nezbedné uličníctvo, ale na druhej strane nikto nám neublížoval. Keď sa stalo, že som musel za súmraku ísť lesom, bál som sa divej zveri, ale keď som začul ľudský hlas, cítil som sa bezpečne a nezáležalo na tom, kto to je. Pre mňa bol vtedy každý človek zárukou bezpečia, preto s veľkou úctou a vďakou spomínam na všetkých ľudí môjho detstva, lebo nesklamali moju dôveru.

2.Ako si spomínate na Pánovo pozvanie ku kňazstvu?

Prichádzalo pomaly a nenápadne.

3.Čo bolo podľa Vás najkrajšie počas formácie v seminári?

Najkrajšie bolo to, že som cítil úctu zo strany predstavených i zo strany spolubratov.

4.Kto je Vám zo svätých najbližší?

Tak ako máme mať všetkých ľudí radi a nerobiť rozdiely, tak chcem

pristupovať aj ku svätým. Od každého sa chcem učiť to, čím on oplýval a ja to v danú chvíľu potrebujem.

5. Čo ste vnímali v pastorácii ako najdôležitejšie?

Pomôcť ľuďom, aby všetko hodnotili očami viery, inak povedané očami Ježiša Krista. Aby všetko, čo robia, robili na slávu Božiu a pre dobro bratov. Takto prežitú námahu majú hodnotu aj pre večnosť, lebo nám zabezpečia nebo.

6. V roku 1989 ste boli vymenovaný za generálneho vikára. Čo bolo Vašou úlohou a aké mala diecéza ťažkosti po páde komunizmu?

Diecéza mala horlivých kňazov, ale bolo ich málo. V roku 1990 sa otvorili veľké pastoračné možnosti, ale diecéza mala nedostatok cirkevných inštitúcií. Vybudovať inštitúciu si vyžaduje čas, tak ako vypestovať strom.

7. Po páde totality ste stáli pri zrode cirkevných škôl, v čom vidíte ich význam?

Malo by to byť prirodzené, že veriaci katolíci zakladajú katolícke rodiny a katolícke farnosti zakladajú katolícke školy. V katolíckych rodinách sa dar viery odovzdáva tak ľahko a tak účinne ako dar materinskej reči a katolícka škola v tomto duchu pokračuje. Rodina a škola dokážu mladému pokoleniu najúčinnnejšie odovzdať dar viery. Každý rozumný človek vie, aký význam má škola a každý veriaci katolík, ktorý chápe hodnotu viery, by mal porozumieť, aký význam má katolícka škola, v ktorej je atmosféra viery.

8. Čo by ste odkázali kléru, bohoslovcom, ale aj veriacim našej diecézy?

Vážte si dar viery. Pomocou nej dokážete uskutočňovať tú najhodnotnejšiu činnosť: prácou, modlitbou, ba každým mihnutím oka môžete dobrovoľne a radostne oslavovať Boha. Nič vznešenejšie sa konať nedá. Táto činnosť je privilegiom anjelov a prostredníctvom viery ju môžeme konať aj my ľudia.

Tak ako sa chránite pokazeného mäsa, či jedovatých húb, aby ste si neublížili na zdraví, tak sa chráňte pokazenej literatúry a pokazených filmov, aby ste si nezničili dar viery.

Boh je láska!

Boh je láska, a to tá najdokonalejšia. Náš Boh prišiel na zem, aby nám túto lásku priniesol. Bol počatý z Lásky, preto sám je Láska. Jeho otvorená náruč v jasličkách nám chce túto lásku dať. Ako sa cítiš, keď sa ťa dotkne malé dieťaťko? Jeho stisk je jemný, nežný a roztomilý.

Pri narodení Pána pros, aby sa ťa dotkol láskou jemnou, nežnou, príjemnou...

On ťa miluje preto, že si; nie preto, kto si.

Pred sviatkom Narodenia Pána umy svoju dušu vo svätej spovedi a vítaj nášho Pána čistý a pekne upravený. Často sa medzi ľuďmi stretávam s otázkou: „Má ma Boh vlastne rád? Veď sa pozri ako sa správam, ako zle konám, Boh na takých nepozera...“

Človek má dojem, že si musí Božiu lásku zaslúžiť, musí jej byť hodný. Hovorím ti, pred Bohom sa nemusíš na nič hrať, nemusíš byť ten dokonalý, ktorého vzťahy sú úplne v poriadku, ktorého modlitba je super... Pred Bohom buď otvorený, buď ako otvorená kniha, do ktorej Boh píše príbeh ktorý ON pripravil. Boh svoju lásku k nám nemení, ostáva stále dokonalou. Miluje ťa, pretože si. Boh je trpezlivý, čaká, kým mi nepovieme: „Áno, Pane, chcem“. Boh sa nad nás nevyvyšuje. Prišiel ako malé bezbranné dieťa, presne ako ja a ty. Boh je rád, keď sa mu pravdivo predkladáme. Nesnaž sa pred ním skryť nič, lebo on to vie, veď je Boh. Boh znesie všetko, žiadny hriech ho neodradí milovať ťa, neustále ti dáva novú nádej. Boh tento postoj nezmení. (Pozri 1 Kor 13, 4-8)

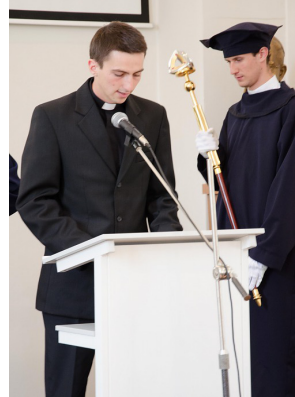

AKTUALITY

Doteraz prežitú dni v seminári sa niesli a nesú v duchu nášho veľkého jubilea. Kňazský seminár biskupa Jána Vojaššáka slávi 200 ročnicu svojej existencie.

19. september 2015: Tak ako každý nový akademický a formačný rok, tak aj tento sme začali slávnostným Veni Sancte - Príď Duchu Svätý. Začali sme svätou omšou v našej katedrále a po nej sme mali slávnostnú imatrikuláciu našich nových spolubratov, ktorí nabrali odvahu a nastúpili do prvého ročníka.

20. september 2015: V tento deň, ako dobre viete, sa uskutočnil Národný pochod za život, na ktorom sme sa zúčastnili aj my. Chceli sme aj my vyjadriť, aký vzácny je pre nás život a dôstojnosť každého človeka od jeho počatia až po prirodzenú smrť. Sme za rodinu. Za zdravú rodinu, ktorá stojí na manželstve medzi mužom a ženou.

3. október 2015: Už sme si mysleli, že guľáš spojený s futbalom tohto roku nebude. Nie preto, žeby sa nikomu nechcelo, ale po teplom lete bol akýsi sychravý september. Nakoniec to zachránil október a každoročný futbal - výber seminára proti „jubilejným“ prvákovi sa mohol uskutočniť. Skoro, ako každý rok, sa to opäť prvákovi nepodarilo. Čo? No predsa poraziť výber seminára :) Ale najesť dostal samozrejme každý.

4. október 2015: Aj tohto roku v prvú októbrovú nedeľu sme putovali ku našej Matičke do Levoče. Šli sme pešo :) Aj touto púťou sme chceli ďakovať za náš

seminár, ale aj vyprosiť u našej Nebeskej Matky potrebné milosti do ďalších rokov.

14. október 2015: Tento deň bol významný hlavne pre našich bratov štvrtákov, ktorým otec biskup Andrej požehnal ich nové reverendy. Už sú pekní :)

8. - 14. november 2015: V týchto dňoch sme sa spolu s našimi otcami predstavenými zúčastnili ďakovnej púte za 200 rokov existencie nášho kňazského seminára a za všetkých, ktorí počas jeho existencie v ňom pôsobili a formovali

sa. Okrem toho, že sme navštívili hlavné baziliky Ríma a iné kostoly, katakomby, Vatikánske múzeá a cestou sa zastavili v Assisi a v Benátkach, sme mali jedinečnú a nie tak často opakovateľnú možnosť byť na audiencii Svätého Otca pápeža Františka, kde sme mali tú česť sedieť v jeho tesnej blízkosti a niektorí mali možnosť byť s ním v osobnom kontakte. Veľmi radi spomíname na tieto dni a ešte

raz ďakujeme naším otcom predstaveným.

16. november 2015:

Niektorí mali možnosť pridať sa k chválam nášho Pána piesňami v Poprade na Godzone.

17. november 2015: V Bratislave sa uskutočnila výstava ornátov a liturgických textílií z rôznych historických období. Niektorí z nás sa tejto výstavy zúčastnili.

22. november 2015: Naši spolubratia z tretieho ročníka prijali z rúk otca biskupa službu lektorátu a naši bratia štvrtáci prijali službu akolytátu. Týmito službami majú

pomáhať kňazom a diakonom pri ohlasovaní Božieho slova, rozdávaní Eucharistie počas svätej omše a pri prinášaní Eucharistie chorým a starým ľuďom.

27. november 2015: V seminári sa uskutočnila konferencia „Znaky časov“ pri príležitosti 200. výročia založenia a 25. výročia obnovenia kňazského seminára

27. – 29. novembra 2015: Privítali sme medzi nami 35 strdoškolákov, pre ktorých bola pripravená duchovná obnova a zároveň mali možnosť zoznámiť sa aj so životom bohoslovcov.

12. – 16. decembra 2015: Na Narodenie Pána sme sa pripravili duchovnými cvičeniami, ktoré viedol Mons. Andrej Imrich - emeritný biskup.

Stretnutie so Svätým Otcom

V deň spomienky na sv. Martina z Tours, patróna Spišskej diecézy, sa nám do pamäte vryli nezabudnuteľné momenty z generálnej audiencie a stretnutia so Svätým Otcom Františkom na námestí sv. Petra. Seminaristi boli usadení v tesnej blízkosti pri Svätom Otcovi, preto hneď po preložení pápežovho príhovoru k slovenským pútnikom zborovo zaspievali refrén pápežskej hymny: "Živ, Bože, Otca Svätého, námestníka Kristovho!" Zástupcovia seminára dostali možnosť krátko osobne pozdraviť Svätého Otca.

Odovzdali mu hodiny pripomínajúce 200 rokov existencie Spišského kňazského seminára, knihu o Spišskej Kapitule a duchovnú kyticu obetovaných mnohých svätých prijímaní, modlitieb posvätného ruženca, skutkov dobročinnnej lásky, skutkov sebazaprenia a iných súkromných pobožností.

"Pri tejto príležitosti Vás čo najsrdečnejšie pozdravujeme a vyjadrujeme Vám našu podporu a duchovnú blízkosť aj touto duchovnou kyticou, ktorú obetujeme za Vás", uviedli v liste, ktorý Svätému Otcovi odovzdali dvaja predstavení a hlavný dukt. Duchovná kytica urobila Svätému Otcovi zjavne veľkú radosť, nakoľko po jej odovzdaní sa obrátil k bohoslovcovi a na diaľku ich pozdravil. Dojímavým momentom bola jeho následná reakcia, keď rektorovi kňazského seminára povedal: "Prosím vás, pokračujte v modlitbách za mňa."

"Modlíme sa za Vás, aby Vás Pán zachoval vo svojej službe v zdraví, v pokoji a láske ku všetkým. Prosíme tiež o modlitby za nás, za upevnenie v našom povolání. A tiež prosíme o Vaše Apoštolské požehnanie pre náš kňazský seminár, aby mal vždy dostatok rozhodných, odhodlaných, horlivých a svätých seminaristov i predstavených, ochotných ísť za Pánom, darcom každého povolania", uvádza sa v závere listu Svätému Otcovi.

Svätý Otec František nám prostredníctvom Mons. Wellsa poslal ďakovný list, v ktorom nám vyjadruje svoju hlbokú vďačnosť za dary a za milé slová synovskej oddanosti. Vyprosuje nám všetky potrebné dobrá, prosí nás o naše modlitby naďalej a udeľuje nám svoje Apoštolské požehnanie.

REGISTRO DI STATO
PETER MAJDA - APOSTOLSKÝ DELEGÁT

Dal Vaticano, 25 novembre 2015

Reverendo Signore,

È pervenuta al Santo Padre Francesco la cortese lettera del 7 novembre corrente, a cui Ella ha unito, in devoto omaggio, anche a nome dei Seminaristi di codesta Diocesi, copia di una interessante pubblicazione e un omologio da parete, chiedendo, al tempo stesso, un segno della Sua vicinanza spirituale.

Sua Santità, a mio mezzo, desidera manifestarLe viva gratitudine per il dono e per i sentimenti di filiale venerazione e di affetto che hanno suggerito il premuroso gesto e, mentre auspica ogni desiderato bene per Lei e per quanti Ella rappresenta, chiede di continuare a pregare per la Sua persona e per il Suo universale ministero di Successore dell'Apostolo Pietro e volentieri impartire la Benedizione Apostolica.

Profitto della circostanza per confermarVi con sensi di distinto ossequio

dev.mo nel Signore

Mons. Peter B. WELLS
Assessore

Reverendo Signore
Sac. PETER MAJDA
Rettore del Seminario vescovile di Spiš
Spišská Kapitula 12

053 04 SPÍŠSKÉ PODHRADIE Slovacchia

Prváci

V tomto jubilejnom roku založenia kňazského seminára a obnovenia jeho činnosti sme privítali 11 nových prvákov, ktorých vám teraz predstavujeme.

Položili sme im tieto otázky.

1. V krátkosti sa predstav (čo si robil pred seminárom, škola, záľuby.)
2. Aký je tvoj obľúbený citát, motto?
3. Ako by si zhodnotil čas, ktorý si už strávil v seminári?

Lukáš Briš

1. Pochádzam z Oravskej Lesnej. Pred seminárom som sa snažil pracovať, bol som deväť rokov živnostníkom a celkom ma to bavilo. Často som sa snažil nadväzovať nové kontakty a vzťahy a práve preto som navštevoval veľa spoločenstiev, všetkých možných záujmov. Mal som veľmi rád a stále mám spev, futbal, deti - myslím hlavne kresťanské hnutie eRko, milujem pizzu a horalky a veľmi rád len tak rozprávam do vetra...:D

2. Miluj a rob čo chceš! sv. Augustín

3. Chcem odvážne povedať, že seminár je môj domov. Som tu väčšinu svojho času, cítim sa tu dobre, je tu Ježiš, bez ktorého by to samozrejme nešlo a s ktorým si najviac rozumiem. Seminaristi sú ako moji bratia a predstavení a profesori sú ako otcovia, takže je to zábava. Niekedy prídu aj ťažšie chvíľky, aj nejaké nezhody s bratmi,

ale tak to doma chodí, takže som šťastný... :D No a veľmi sa mi páči časový harmonogram a seminársky poriadok.

Ján Zavacký

1. Pochádzam z Levoče a mám 22 rokov. Pred seminárom som chodil na Gymnázium sv. Františka Assiského do Levoče a potom som študoval 3 roky telesnú výchovu v Banskej Bystrici. Čiže medzi moje najobľúbenejšie záľuby patrí jednoznačne šport a pohyb. Odmalička som na stoličke dlho neposedel a spomínam si, ako ocko behal po mňa na vysoký rebrík, aby sa mi nič nestalo, keď som mal 3 roky :) Taktiež rád chodím po horách a rád si i zaleziem.

2. Mt 5, 16 (kto chce, nech si nájde (:)

3. Hodnotím ho veľmi dobre, zatiaľ to tu aspoň mne osobne beží veľmi rýchlo a ani neviem ako zbehli tie

3 mesiace čo sme tu. Učím sa tu nové veci, dozvedám sa veľa zaujímavostí a na nudu nie je čas, čo je fajn. A teším sa na nové zážitky, ktoré na mňa čakajú v našom seminári s Bohom a bratmi..:)

Jakub Konkol'

1. Narodil som sa 18.7.1995 v Starej Ľubovni. Na základnú školu som chodil v rodnej obci Nová Ľubovňa, neskôr som navštevoval Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša v Starej Ľubovni. Medzi moje najväčšie záľuby patria kolektívne športy, hlavne volejbal a basketbal, ktoré som hrával aj aktívne. No mám rád aj knihy, cestovanie a nepohrdnem ani kultúrnym využitím niekde v divadle :)

2. Moje motto? "Všetko sa dá pokaziť, len to treba dať do správnych rúk. " :) Ale nie, teraz vážne. Na túto otázku sa ťažšie odpovedá, pretože veľmi zriedkavo si pamätám mottá alebo citáty. Sú ľudia, ktorí majú celoživotné motto, no ja k nim asi nepatrím. Ak ma nejaký citát alebo výrok zaujme, musím si ho zapísať, aby som ho nezabudol :) A ak si nájdem čas, tak sa k nemu rád vrátim a rozmýšľam, čo chcel autor daného výroku povedať. Naposledy ma zaujala myšlienka: "Ak nezačneš bojovať, nemôžeš vyhrať." Môžete sa zamyslieť aj vy...

3. Do seminára som šiel bez nejakých veľkých očakávaní či ideálov. No aj tak ma seminár príjemne prekvapil. Kolektív je, myslím si, dobrý a aj to prostredie ma zaujalo. Ranné vstávanie mi problém nerobí, skôr som mal problém zaspáť tak skoro večer :) Jediná vec, z ktorej som mierne rozladený, je počasie. Pôsobí trochu depresívne, ale človek sa nad to musí povzniesť. Štúdium zvládam bez väčších problémov, takže moje celkové zhodnotenie je pozitívne.

Jozef Kudlačák

náboženská), rád si pozriem dobrý film, zahrám si na klavíri alebo si rád zahrám volejball.

2. Konkrétne motto nemám. Keď nájdem nejaký inšpiratívny výrok, ťažko si ho zapamätám. Povzbudím sa ním a potom som otvorený ďalším inšpiráciám :)

3. Na seminár a seminársky poriadok som si zvykol celkom rýchlo. Páči sa mi ako je tu rozdelený čas, máte ho na všetko, čo potrebujete: Na štúdium, modlitbu, záľuby, relax... Takisto je tu veľa dobrých ľudí, ktorí sú vždy ochotní pomôcť a poradiť, ak mám s niečím problém.

Šimon Pethö

1. Do seminára prichádzam hneď po absolvovaní strednej školy a to osemročného Gymnázia sv. Andreja v Ružomberku. Mám teda 18 rokov a som najmladší v celom kňazskom seminári. Pochádzam z Liptovskej Štiavnice, neďaleko Ružomberka. Mám

mladšiu sestru a staršieho brata. Medzi moje záľuby patrí hlavne šport a to hokejbal na našom ihrisku v krásnej zasneženej atmosfére alebo cestná cyklistika a s ňou spojené púte Don Bosco Tour do Ríma, Turína či Medugorja. Venujem sa tiež hre na gitare a rôznym iným službám vo farnosti.

2. Citátov, ktoré sa mi páčia je veľa a pekný je aj tento: Lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie (1 Sol 4, 3). Vlastným životom zisťujem, že postoj a trend dnešnej doby, ktorý som aj ja niekedy považoval za dostačujúci a to - nebyť až taký svätý, je všetko iné len nie cestou do neba. Preto Božou vôľou v živote je skutočná svätosť, ktorá však je naoko veľmi ťažká, nám nemožná, ale so sv. Pavlom môžeme opakovať: Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje. Budte svätí, pretože aj Boh je svätý. To sú slová, ktoré by som chcel uplatňovať v mojom živote. A som Bohu vďačný, že ma volá do služby Jeho kráľovstvu a pripravuje ma na ňu práve v kňazskom seminári v Spišskej Kapitule.

3. V seminári spoznávam veľa nových a zaujímavých ľudí, s ktorými si môžem vymieňať skúsenosti a rozprávať o rôznych témach a tak rásť v povolani, ktoré nám Pán dáva. To je to hlavné, čo nás spája. Veľmi sa mi tiež páči prostredie, kde sa dá chodiť na prechádzky prírodou. Teším sa na ďalšie nové skúsenosti, zážitky a stretnutia, ktoré seminár prináša!

Stanislav Lopatovský

1. Narodil som sa v Lackovej, "ohromne veľkej" dedine, nachádzajúcej sa pri Starej Ľubovni, ktorú mám veľmi rád. Mám len 18 plus 20 rokov :, 4 sestry, 2 bratov a som taká radostnosmutno-bojzlivoodvážna povaha. Strednú školu (mimo chodom veľmi dobrú) som absolvoval u redemptoristov v Podolínci a potom som viac menej využíval tieto vedomosti ako stolár v zahraničí. Medzi moje záľuby patrí

guľovačka v zime, raňajky s mamou a zábavné situácie s kamarátmi. Okrem toho lyže, voda, hory a Slovensko.

2. Motto? Najviac sa ma asi dotkli slová sv. Jána Pavla II., keď bol zvolený za pápeža: „Nebojte sa! Otvorte brány Kristovi!“

3. Doterajší čas v seminári je pre mňa skôr spoznávaním, prijímaním vlastných obmedzení a začínam si pomaly vážiť stále viac to, čoho sa mi tu dostáva a priateľstvá, ktoré tu sú.

Marek Gavalier

1. Pochádzam z Popradu, mám 35 rokov a troch mladších súrodencov, vysokoškolské vzdelanie, policajný a námorný výcvik a mám už toho trochu viac za sebou. Pred seminárom som pracoval v USA. Medzi moje záľuby patrí šport, hlavne triatlon a tiež hory a chodenie do kostola.

2. Môj vzor bol kedysi Lance Armstrong. Dnes je to sv. Ján Pavol II. a veľmi sa mi páči jeho motto Totus Tuus - Celý Tvoj. Dodáva mi silu, odvahu, istotu, energiu a chuť do života.

3. V seminári platí seminársky poriadok, ktorý treba dodržiavať. Myslím si, že zatiaľ sa mi to darí a môžem povedať, že som tu spokojný. Takže môže byť.

Michal Zajac

1. Pochádzam z Dolného Kubína, mám 23 rokov. Pred seminárom som 4 roky jazdil ako vodič taxislužby. Chvíľu som pracoval aj v sklade vo Warringtone (Anglicko). Na strednú školu som chodil na Obchodnú akadémiu v Dolnom Kubíne. Rád hrávam florbal, ale asi moja najväčšia záľuba je gitara :) Hrávam skutočne rád.

2. Nevieť, či mám obľúbený citát alebo motto, asi nemám. Je mnoho tých, ktoré sa mi páčia a neraz ma nútia zamyslieť sa. Mottom by mohlo byť aj toto: Koľko lásky dám, toľko jej dostanem.

3. Čas v seminári. Je to otázka, na ktorú neviem presne odpovedať, každopádne je to niečo iné, ako som mal možnosť zažiť doteraz, aj keď nemôžem nepovedať, že je tu dosť času na premýšľanie a už som si tu toho veľa uvedomil, niekde inde by to trvalo zrejme dlhšie, ak vôbec. :)

Pavol Križian

1. Pochádzam z farnosti Okoličné na Liptove. Mám dvoch súrodencov - obidvaja sú kňazi a sú mi veľkou oporou. Po skončení gymnázia som študoval tri roky sociálnu pedagogiku na Žilinskej univerzite a dva roky sociálnu prácu v Ružomberku. Po skončení školy som pracoval v stavebnej firme až do príchodu do seminára. Medzi moje záľuby patrí šport, dobrá kniha, filatelia, príroda.

2. "On musí rásť a mňa musí ubúdať." (Jn 3,30)
 "Boh je do nás zaľúbený, my sme jeho snom lásky. Toto nemôže vysvetliť žiaden teológ. Môžeme nad tým len plakať od lásky." (Pápež František)

"Všetky naše dni sú v Božích rukách, a pretože život a milosrdenstvo pramenia z tohto zdroja, niet ani najmenšieho dôvodu znepokojovať sa." (sv. Ján XXIII.)

3. Čas v seminári je veľmi vzácny čas, ktorý je pre mňa osobne veľkým obohatením. V procese formácie sa snažím vždy nanovo sa úprimne zahľadiť na Krista a v ňom hľadať Pravdu a v duchu bratstva nachádzať a upevňovať sa v nových a nových rozmeroch svojho povolania.

Denis Čuchran

1. Mám 20 rokov a do seminára prichádzam zo Spišskej Novej Vsi – farnosti Smižany. Súrodencov nemám. Ako chlapec som miništroval, bol som i kostolníkom a rád som trávil čas v kostole alebo na fare. Tam nás viedli pallotíni, ktorí boli pre mňa od malička vzorom. Študoval som na Cirkevnom gymnáziu v Spišskej Novej Vsi. Venoval som sa deťom a mladým v Hnutí Svetlo-život, v skautingu, ale i v iných projektoch. To ma veľmi bavilo a taktiež naplňalo. Z toho vyplynulo, že som mal túžbu stať sa učiteľom. Pán však chcel niečo iné a mne ostalo len zopakovať slová proroka Jeremiáša: "Zvádzal si ma, Pane, a ja som sa dal zviest'; bol si mocnejší ako ja a premohol si ma."

2. „Na začiatku som si myslela, že musím obracať ľudí na vieru. Medzičasom som sa naučila, že mojou úlohou je milovať. A láska obráti toho, koho chce.“ (Matka bl. Tereza)

... "Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti."... 2 Kor 12, 9

3. Seminár je pre mňa školou Ježiša Krista. Táto škola je náročná, ale zároveň veľmi krásna. Tu, na Spišskej Kapitule, ktorá sa mi mimochodom veľmi páči, sa snažím prehlbovať vzťah s Bohom a pripraviť sa na kňazské povolanie. Myslím si, že je na

to dosť možností. Vážim si priateľstvá a spoločenstvo, nové poznatky, zábavu a všetko, čo je nám dopriate. Dá sa povedať, že som tu ako doma.

Lukáš Komperda

1.Pochádzam z Dlhej nad Oravou, mám dvoch mladších súrodencov. Mám ukončenú strednú odbornú školu v Nižnej, na ktorej som študoval energetiku. Moje záľuby: rád si zahrám spoločenské hry, no sem-tam aj nejaký šport, lyžovanie a futbal.

2.Pováčšine nemám mottá, ktorými sa riadim. Ale ako som vstúpil do seminára, tak sa riadim mottom, ktorým sa riadil sv. Ján XXIII., keď tiež nastúpil do seminára. Toto motto vychádza z Tridentského koncilu: „Tí, čo sú povolani slúžiť Bohu, musia uspôsobiť svoj život a mravy tak, aby z ich odevu, vystupovania, slov a zo všetkého vyžarovala dôstojnosť, umiernenosť a výnimočná zbožnosť.“

3.Môj doterajší čas v seminári hodnotím veľmi dobre. Spoznal som nových ľudí, ktorí majú ten istý cieľ cesty ako ja, a preto sa snažia nám, prvákom, pomôcť v hľadaní tej cesty, ktorá vedie k nášmu povolaniu. Niektorí kamaráti mi písali, že či som spokojný s tým, že mám naplánovaný celý deň. Áno, som spokojný.

Najviac zo seminárneho poriadku sa mi páčia punkty, ktoré máme z otcom špirituálom, pretože zaspávame a vstávame z myšlienkami na Ježiša a na jeho slová.

Noc sklamaní

Ten, starodávny príbeh o Narodení
počúvame nanovo každý rok
možno z povinnosti,
možno v zhone za darčekom,
možno preto, že zahreje,
a predsa v srdci ostáva prázdno
ako po vyhasnutí betlehemskej hviezdy.
Možno sme ho počuli veľakrát,
a preto znie tak sladkasto a príkro
ako vôňa punču na námestí
tak fádne a bezducho
ako obohrané platne kolied obchodníkov.
Čo tak uveriť mu nanovo?
Vrátiť sa do pravej betlehemskej noci,
ktorá bola chladná, plná ľudskej nevšímavosti,
ľahostajnosti a sebecka.
A predsa On dal dnes celého seba.
Nevnímať betlehemske udalosti sladko
ako sentimentálnu rozprávku na
pohladenie duše, ktorá nás na pár chvíľ vyruší
a na moment otvorí naše skúpe srdce pre iných.
Musíme sa znova naučiť
vnímať Betlehem ako drámu, v ktorej
sa nenašlo kúsok ľudskej dobroty,
láskavosti a pohostinnosti pre bezbranné dieťa.
Musíme sa znova naučiť
vrátiť sa k počiatkom
do tej noci, keď Slovo sa stalo telom
opustilo Boží trón a velebu
a preborilo nebo aby bolo s nami
a stále nám pripomínalo, že Boh je Láska,
ktorá prišla slúžiť našej biede.
Očakávali sme veľkolepý vstup do dejín
s kráľovskou pompéznosťou
a všetkou parádou sveta.
A On? Prišiel bez nich!
Očakávali sme kolísku s baldachýnom
A On? Bol spokojný s iasľami a kúskom sena.

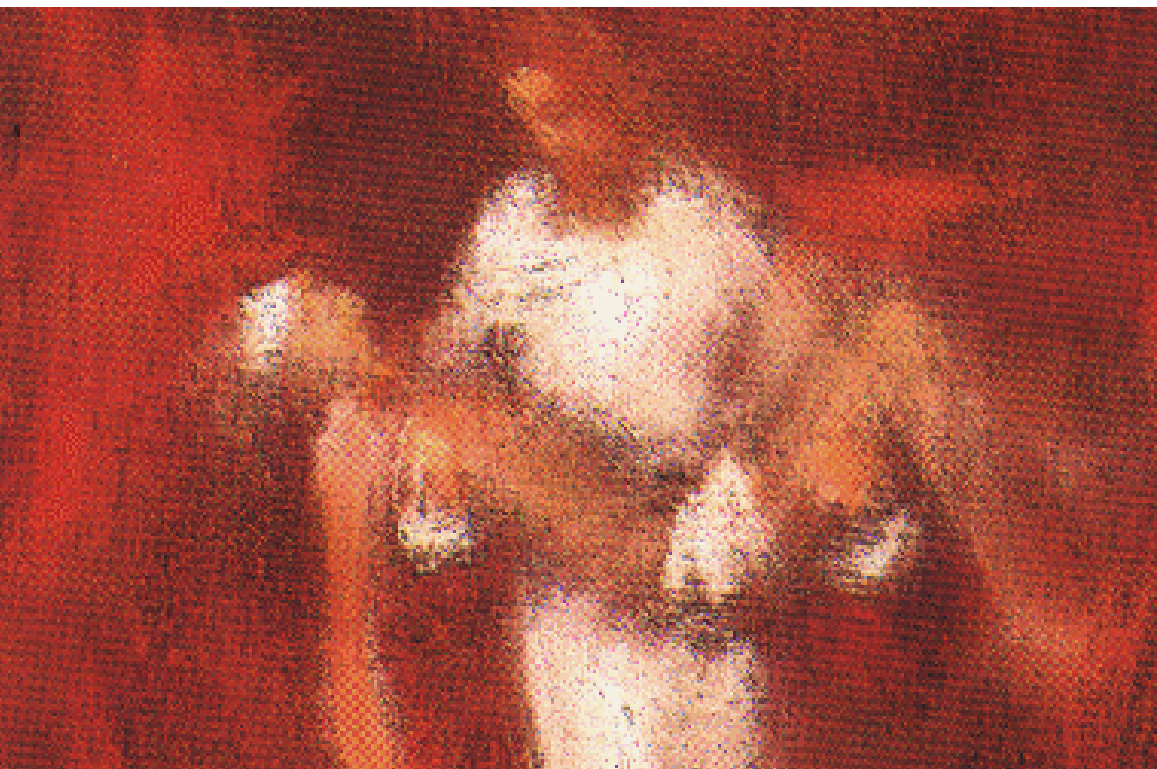

Očakávali sme monumentálny palác ,
A On? Prišiel na svet len v chudobnej maštali.
Tým nám ukázal možno viac ako si myslíme.
Ukázal, že rovnako maštal' a každé iné miesto
má svoju posvätnosť
a my, aby sme sa učili sláviť
liturgiu ticha a malých vecí
v našich každodenných udalostiach.
Neprišiel ani v sile a moci,
ale v bezbrannosti a nevinnosti dieťaťa.
Učiteľ, a predsa teraz leží ako nemluvňa.
Možno neprišiel podľa našich predstáv,
a tak sa táto svätá noc, mení na noc sklamaní.
Ale iba tých našich ľudských,
a Božie plány sú nad nimi a ostávajú skryté.
A potom prišli oni, pastieri
a našli Jozefa, Máriu a dieťa.
Skutočný Betlehem!
Bez bezcenného haraburdia a rároh.
Ich skromnosť a jednoduchosť,
by nás mohla naučiť
premôcť našu zamotanosť a komplikovanosť.
A po nich prišli králi, prach ciest na ich nohách
dokazoval, že prešli cez mnohé prekážky
a s pokladnicami, otvorili aj svoje srdce,
a tak nás naučili dávať dobrosrdečne.
Skutočné Vianoce!
A preto, keď uvidíš druhého človeka
pripomeň si túto betlehemskú drámu
nielen cez pár dní, ale cez celý rok,
aby hviezda žiarila nad Betlehemom stále,
a aby sa noc sklamaní, vždy premenila na noc svätú.

A tak už nie si otrok, ale syn (deéra) ... (svedectvo)

Moje detstvo bolo ako každé iné. Hrával som sa s kamarátmi, vystrájali sme detské šibalstvá, objavovali ťažko objaviteľné a skúšali to, čo nám starší zakazovali. Zvedavosť u detí je veľkým darom, vďaka nej vieme množstvo dobrých vecí potrebných k životu. Ale zvedavosť má aj inú stránku, ktorá nemusí byť osožná pre nás a ani našich blízkych. Mám na mysli veci, ktoré nás mohli zotročovať, škodiť nám, brániť nám v zdravom vývoji našej osobnosti. Sú to hriechy, do ktorých sme sa zvedavosťou zaplietli. A sami sa z nich nedokážeme oslobodiť.

Aj v mojom prípade prišiel do života hriech. Zvedavosť ma priviedla k tomu hriechu a zamotala ma v ňom viac ako by som si dokázal predstaviť. K hriechu sa pripájal postupne ďalší hriech a tak sa to nabaľovalo. Prestal som si vážiť sám seba, nedokázal som vidieť v sebe niekoho, kto má hodnotu, nedokázal som v druhých vidieť Krista a došlo to až k tomu, že som pochyboval o Božej láske ku mne. Žil som takto asi 7 rokov, popri tom som bol stále aktívny aj vo farnosti

a spoločenstvách. Nikto navonok nevidel, čo v skutočnosti prežívam. Bolo to také moje divadielko. Navonok som pôsobil dobre, ale vo vnútri som bol mŕtvym. Mám od Boha dar humoru, preto ľudia mnohokrát ani nedokázali rozlíšiť moju skutočnú tvár.

Iba Nebeský Otec vedel, že už nevládzem ďalej žiť dvojtvárne, a tak urobil pre mňa obrovské prekvapenie, o ktoré som prosil toľké roky. „Bože, nevládzem! Potrebujem teba viac ako všetko. Už nedokážem žiť ako žijem. Obnov ma. Sprav nemožné pre mňa, lebo tebe je všetko možné!“

A On prišiel. Živý, Svätý, Mocný, Boh Otec spolu so Synom a Duchom Svätým. Stalo sa to na jednej duchovnej obnove, skrze kňaza. Ježiš ma premenil. Dotkol sa ma. Otvoril mi srdce aj oči. Z otrocka sa stal syn a keď syn, tak skrze Boha aj dedič (Gal 4, 7). O tom stretnutí by som mohol napísať knihu. A mnoho ďalších kníh o všetkom tom, čo sa deje v mojom živote od kedy som zažil živého Boha.

Žijem naplno. Radosne. A to už nie divadelne, ale reálne. Teším sa z každého nového dňa, ktorý môžem stráviť s mojím Bohom. Problémy ma už nezaťažujú ako kedysi. Aj keď stále sú, nezmizli. Nevyparili sa. Len ma neoberajú o energiu a nevyčerpávajú ma. Aj zlé vlastnosti ostali, na ktorých musím pracovať. Je to niekedy veľmi ťažké a stále musím bojovať. Ale zažívam to, že Boh ma učí milovať ho viac ako hriech, ktorý mi bol tak blízky. Žijem slobodu Božieho dieťaťa, učím sa pokore a tomu ako plniť Božiu vôľu a nie moju.

Možno sa ti to zdá nereálne, alebo ja neviem aké. Ale ja viem, kým som bol a kým som teraz. Viem aký bol môj život pred tým stretnutím, ktoré som zažil, keď sa ma dotkol Boh. Neviem, čo zažíváš ty. Možno strach, odmietnutie, pohrdanie, výsmech, alebo aj to, čo zažívam ja. Ak už žiješ „obrátene“, teším sa s tebou. Ale ak ešte stále žiješ ako otrok, chcem ti povedať: „Neboj sa prísť k Bohu. Pozvi ho nech zmení tvoj život“. Nech už nežijeme život pretvárkou, že sme silní, dobrí, odvážni, a v skutočnosti vo vnútri hnijeme. Boh miluje teba tak isto ako mňa a on chce, aby sme zažívali slobodu, ktorú nám Kristus vydobyl na kríži. Chce, aby si bol šťastný. Chápeš to? Chce, aby si bol šťastný. Šťastný! Či máš 20 rokov, 50 alebo 70. Či si muž, alebo žena; či máš 5 titulov, alebo žiaden; či si bohatý, alebo chudobný. Záleží mu na TEBE. Kvôli Tebe bol ochotný podstúpiť muky na kríži.

Blížia sa Vianoce. „Zrodí“ sa Boh. Dovoľme mu, nech sa zrodí hlavne v našom srdci. Nech ho premení, oslobodí a naplní sebou samým. To ti prajem milý Bohom milovaný syn a Bohom milovaná dcéra. Nech zažiješ radosť z toho, ako si milovaný/á a nech túto radosť ohlasuješ po celom svete. A ak by náhodou nové zrodenie ešte nenastalo, nezúfaj! On je verný Boh. *„Nevzdá sa snov, ktoré s tebou snívať začal. Dokončí dielo, ktoré v tebe začal. A to dielo je dielom lásky. Raz ho iste budeš ohlasovať zo striech.“*

SILA BRATSTVA

KRÁTKY FILM ZO SEMINÁRA

Tento semester sme sa okrem seminárnych povinností, ktoré nás tu každodenne očakávajú, pustili aj do kreatívnej filmovej činnosti, čoho výsledkom je krátky film. Generácie pred nami už dávnejšie natáčali rôzne videá o živote v seminári, no my sme túžili urobiť niečo, čo by vystihovalo naše spoločenstvo po duchovnej stránke, konkrétnejšie - ohľadom boja so zlom. Vďaka veľkej podpore nášho otca rektora a aj ostatných predstavených sme mohli zrealizovať svoje plány, a tak zanechať duchovný odkaz.

Z prvého pohľadu by sa mohlo zdať, že nosná téma videa je vykreslenie siedmych hlavných hriechov v živote bohoslovcov, no ak sa pozrieme bližšie na samotný dej, tak pochopíme, že to pravé jadro deja chce vykresliť niečo hlbšie. Hĺbka, ktorú sme sa snažili vyobraziť v necelých deviatich minútach videa, tkvie v samotnom spoločenstve bratov žijúcich v seminári. Každý seminarista má svoje problémy a svoj duchovný boj v rôznych oblastiach života, ktoré chce vo svojom živote zmeniť. Práve toto video ponúka cestu ako zmeniť seba samého a ako sa správne postaviť k veci. Svätý Ján Pavol II. raz povedal, že „Cirkev je spoločenstvo spoločenstiev“. Týmto výrokom chcel ponúknuť veriacim spôsob ako prežívať svoju vieru a s tým spojenú cestu duchovného boja. My sme jeho myšlienku zrealizovali vo forme filmu, aby sme ju ponúkli konkrétnejším spôsobom. V prvom rade sme vykreslili samotný hriech, no vzápätí sme poukázali na bratské spoločenstvo, ktoré nesie silu a na spôsob, ako dosiahnuť víťazstvo. Vzájomná pomoc spolubratov podporená silou modlitby dokáže prelomiť každý hriech a problém.

Toto je hlavná idea videa, ktoré si môžete pozrieť na našej webovej stránke: ks.kapitula.sk, ako aj na Youtube cez heslo: **SILA BRATSTVA**

VTIPY

Jožko píše Ježiškovi: Milý Ježiško, prosím ťa, na Vianoce mi pošli 40 EUR. Veľmi by to mne aj mamke pomohlo.

List odnesie na poštu. Poštárky ho otvoria prečítajú si ho, a zato že Jožka majú rady poskladajú sa a pošlú mu 20 EUR.

Jožko píše späť Ježiškovi: Ježiško, ďakujem ti za tie peniaze, veľmi nám pomohli. A predstav si, že tie tety na pošte mi jednu 20 EURovku zobrali.

“Predstavte si, prvýkrát sa u nás zišiel na štedrovečernej večeri párný počet ľudí!”

“Ako to, veď ste boli traja!”

“Hej, ale potom prišlo sedemnášť hasičov!”

Traja sa rozprávajú o tom, čo urobia s vianočnými odmenami. Prvý hovorí: “Pracujem v nemeckej banke. Z vianočných odmien si kúpim auto a za zvyšok pôjdem na dovolenku.”

Druhý hovorí: “Pracujem v Daimler Chrysler. Za vianočné odmeny si nechám vybudovať bazén a za zvyšok pôjdem na cestu okolo sveta.”

Tretí hovorí: “Ja pracujem na finančnom úrade a za vianočné odmeny si kúpim sveter.”

Ostatní sa ho pýtajú: “A čo zvyšok?”

Finančák odpovie: “Zvyšok mi doplatia rodičia!”

V správach hovorili, že každý, kto vyrazí na cesty v tomto počasí, by mal mať so sebou reťaze, lopatu, deku, rozmrazovač, ťažné lano, baterku, hever a náhradné koleso... no, vyzeral som ráno v autobuse ako ozembuch...

Na Vianoce Filipko kričí cez celý byt na mamičku pri sporáku: „Mamí, mamí, stromček horí!”

„Vraví sa, svieti, a nie horí,” poučí ho mama.

Chlapček za chvíľu zase začne kričať: „Mami, mami, záclony tiež svietia!”

Pán riaditeľ, môžete mi dať zajtra voľno?” pýta sa v práci pán Novák. “Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním.”

“Z takého dôvodu vám predsa nebudem dávať voľno!” rezolútne to odmietne riaditeľ.

“Ďakujem,” vydýchne si zamestnanec. “Vedel som, že je na vás spoľahnutie.”

FOTOZÁŽITKY Z PŮTE

Všetko o nás na webe: ks.kapitula.sk alebo FB:

Kňazský seminár biskupa
Jána Vojtašáka
Cirkev/Náboženská organizácia

Vytvorit' výzvu na akciu

Zdieľať

Časová os

Informácie

Fotky

Páči sa mi

Viac

100 % miera odozvy, priemerný čas reakcie je deň a viac

